

Vrijwilligers Vertellen

Jan Vermeulen

73 jaar

Chauffeur bij de Hulpdienst Uitgeest

Beheerder

Inval begeleider bij de wandel- en fietsgroep

Bezorger van het Nieuws- en Informatieblad

Vrijwilliger bij de S.U.S. sinds 2012

Samen met mijn broer had ik een eierhandel op de Kleis in Uitgeest, het pand wat nu de kringloopwinkel is. We kochten eieren bij pluimveehouders, die sorteerden en verpaktten we en die verkochten we aan winkeltjes, melkboeren, slagerijen, bakkerijen, hotels en later aan supermarkten. Dat heb ik 49 jaar met veel plezier gedaan.

Op mijn 65ste ging ik met pensioen en werd chauffeur bij de Hulpdienst Uitgeest. Je brengt mensen van en naar het ziekenhuis in Alkmaar, Beverwijk of ergens anders heen en je hoort verhalen. In het ziekenhuis blijf ik maximaal een uur in de aula wachten, duurt het langer dan ga ik tussendoor naar huis. Mijn eerste ritje was met een mevrouw in een rolstoel. Ze kwam bij de dokter vandaan met haar schoenen in haar hand. Die kon ze niet zelf aantrekken en daar moest ik bij helpen. De ritjes met de Hulpdienst vind ik erg leuk.

Ik moest eens een echtpaar wegbrengen naar het ziekenhuis in Beverwijk. Ik reed binnendoor, langs Heemskerk en de man zei dat Heemskerk veranderd was en dat zij er een tijd niet geweest waren. Terug uit het ziekenhuis reed ik door Heemskerk. Het was omrijden, maar ik reed om hun een plezier te doen langs de mooie plekjes van Heemskerk. Het echtpaar waardeerde dit erg. Een maand later moesten zij weer naar het ziekenhuis, belden de Hulpdienst en vroegen naar mij. Het doet mij goed, dat mensen naar mij vragen omdat je het zo leuk maakt voor ze.

Via Arie Sengers kwam ik bij de wandelgroep op donderdagmorgen terecht. Van het wandelen kwam het fietsen op de woensdag in de zomermaanden. Alleen als Arie er een keer niet is, dan zet ik de routes uit. Daar maak ik werk van, want ik fiets soms de route 'stiekem' vooruit. Stel je bent met de groep, je fietst verkeerd en je weet het niet meer, dat wil je niet. Het geeft mij voldoening als mensen laten merken dat ze het leuk vonden.

Op donderdagmorgen had Hans Krom (beheerder) een mannetje te kort met stoelen klaarzetten voor Bank Beentjes. Hans helpen is een gewoonte geworden. Nu ben ik beheerder op woensdagmorgen (Koersbal). Zolang ik dat kan combineren met het fietsen in de zomer vind ik het goed. Ik voel me hier erg thuis en vind het gezellig. Het is een mooie tijdsinvulling.

Drie jaar geleden begon ik bij uitvaartservice Peter de Haan als chauffeur op de rouwauto. Ik ben oproepkracht. Ik reed wel eens naar Drenthe, daar is een natuurbegraafplaats, of naar Den Haag, maar ook naar Westerveld in Driehuis of Amsterdam. Je kunt het vergelijken met chauffeur bij de hulpdienst. In plaats van mensen naar het ziekenhuis brengen, breng je mensen naar het graf of het crematorium. Je komt met mensen in aanraking. Je doet er mensen plezier mee en hebt er zelf ook voldoening van. Je hoort verhalen en je vertelt zelf ook je verhaal.

Met vrijwilligerswerk ga ik door zolang ik het kan doen en zolang ik het leuk vind, want ik wil met mensen blijven omgaan.